

Ông Nguyễn Thanh Thu là điều kỳ diệu gia, tác giả phóng ảnh người chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa
....

E- mail 1

Thưa Ông, Qua một người bạn thân, tôi rất hạnh phúc được quen biết ông. Trước hết, tôi xin giới thiệu tôi là Mark D. Kennedy, cựu quân nhân đã từng tham chiến trên chiến trường Việt Nam và Kampuchia từ năm 1970 tới 1972. Hiện tôi sống tại New York với gia đình và hành nghề phóng viên nhiếp ảnh cho nhật báo N. Qua mạng internet tôi được biết ông Nguyễn Thanh Thu là người đã từng quản lý Nghĩa trang Quân đội Việt Nam Cộng Hòa trên xa lộ Biên Hòa, hiện sống tại Los Angeles. Tôi rất muốn biết địa chỉ của ông này. Nếu có thể được mong ông vui lòng giúp đỡ tôi. Vô cùng biết ơn ông.

Chào ông, Mark D. Kennedy.

E- mail 2

Ông Mark quý mến, Tôi có thể tìm giúp ông địa chỉ của ông Nguyễn Thanh Thu không? Trước hết tôi xin nói ông rõ: Ông Nguyễn Thanh Thu không phải là sĩ quan quản lý Nghĩa trang Quân đội Việt Nam Cộng Hòa. Ông Nguyễn Thanh Thu là điều kỳ diệu gia, tác giả phóng ảnh người chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa người ôm súng an nguy đợt trước cùng vào Nghĩa trang Quân đội Việt Nam Cộng Hòa bên xa lộ Biên Hòa. Tôi nghĩ ít nhất ông cũng đã mất ít nhất nhìn thấy phóng ảnh này trước năm 1975. Có thể nói đây là một tác phẩm tuyệt vời. Các điều kỳ diệu tên tuổi đã nhìn nhận là một phóng ảnh sống, sống trên đời mãi mãi với thời gian. Nếu không trách tôi quá

tò mò, ông có th❐ cho bi❐t rõ lý do tìm ng❐❐i qu❐n lý nghĩa trang Quân đ❐i VNCH, đ❐ may ra giúp ích đ❐❐c ông m❐t ph❐n nào ch❐ng! Chúc ông vui kh❐e, may m❐n

E- mail 3

... R❐t cảm ❐n ông đã cho tôi bi❐t đ❐u tôi l❐m. Vâng, qu❐ là tôi mu❐n bi❐t tin t❐c, đ❐ng th❐i r❐t mu❐n g❐p viên sĩ quan qu❐n lý Nghĩa trang Quân-đ❐i VNCH t❐i xa l❐ Biên Hòa. Vì ch❐ có ông này m❐i có th❐ giúp tôi bi❐t đ❐u tôi mu❐n bi❐t. N❐u ông ta còn s❐ng thì dù ❐ b❐t c❐ n❐i nào tôi cũng ph❐i tìm g❐p b❐ng đ❐❐c. Tôi đã g❐n nh❐ tuy❐t v❐ng qua m❐y l❐n v❐ Vi❐t Nam tìm ki❐m. Không m❐t ai bi❐t tin t❐c v❐ ông ta. Tôi nghĩ có l❐ ông ta đã ch❐t trong tr❐i tù c❐i t❐o. N❐u đúng v❐y qu❐ là m❐t s❐ bi th❐m, m❐t s❐ đau đ❐n không bao gi❐ ch❐m đ❐t trong su❐t cu❐c đ❐i còn l❐i c❐a tôi. Tôi có th❐ nói v❐i ông đây là m❐t vi❐c vô cùng quan tr❐ng, m❐t s❐ b❐c xúc to l❐n đã nung n❐u trong tim tôi, trong đ❐i s❐ng tôi g❐n 30 năm qua.

N❐u ngày nào ch❐a gi❐i quy❐t xong món n❐ ân tình n❐y thì ch❐ng bao gi❐ đ❐i s❐ng c❐a tôi đ❐❐c yên ❐n, m❐c đ❐u tôi ph❐i nói đ❐ ông bi❐t tôi có m❐t gia đình r❐t h❐nh phúc đ❐m ❐m v❐i ng❐❐i v❐ t❐t đ❐p và đ❐a con trai ngoan. Vi❐c quan tr❐ng, t❐i ❐ quan tr❐ng đ❐i v❐i tôi là tôi mu❐n tìm đ❐a ch❐ m❐t ng❐❐i ch❐t. Vâng, m❐t ng❐❐i ch❐t. Tôi m❐c món n❐ l❐n v❐i ng❐❐i n❐y. Khi còn s❐ng anh là sĩ quan Quân đ❐i Vi❐t Nam C❐ng Hòa mang c❐p b❐c Đ❐i úy. Đ❐i úy L❐ S❐n, b❐n thân c❐a tôi. Khi tôi v❐ n❐❐c m❐t th❐i gian, vào kho❐ng cu❐i năm 1974, nh❐n đ❐❐c tin anh t❐ tr❐n trong m❐t tr❐n ph❐c kích c❐a đ❐ch. Và đ❐u tôi bi❐t ch❐c thi th❐ anh đã đ❐❐c chôn c❐t t❐i Nghĩa trang Quân đ❐i VNCH t❐i xa l❐ Biên Hòa v❐i đ❐y đ❐ l❐ nghi quân cách, m❐c đ❐u lúc đó n❐❐c VNCH đang b❐ng❐❐i ta trói l❐i s❐p đem chôn s❐ng.

Mong ông c❐ g❐ng tìm giúp tôi nh❐ng gì có liên quan t❐i ng❐❐i b❐n thân – m❐t ân nhân đã ch❐t – c❐a tôi. Cảm ❐n ông l❐m l❐m. Trông tin ông

E- mail 4.

Cảm ❐n ông luôn h❐i thăm. Tôi r❐t ti❐c ch❐a giúp đ❐❐c gì cho ông. Tôi đã dò h❐i nhi❐u n❐i, k❐ c❐ m❐t s❐ b❐n bè c❐u quân nhân hi❐n còn trong n❐❐c, không m❐t ai bi❐t rõ v❐ viên sĩ quan qu❐n lý Nghĩa trang Quân đ❐i VNCH. Ngay nh❐ng c❐p ch❐ huy c❐a viên sĩ quan n❐y sau> khi đi tù c❐i t❐o v❐ cũng không bi❐t ông ta hi❐n s❐ng ❐ đâu hay đã ch❐t. Nh❐ng tôi nghĩ r❐ng s❐m mu❐n gì chúng ta cũng tìm ra đ❐a ch❐ ng❐❐i b❐n đã ch❐t c❐a ông, vì ng❐❐i ch❐t không c❐n nhu c❐u đi chuy❐n ch❐ ❐ đ❐ tìm s❐ s❐ng nh❐ ng❐❐i s❐ng. H❐ đã bám tr❐ v❐nh vi❐n mi❐ng đ❐t ch❐t đó. Xin Th❐ng đ❐ ph❐-tr❐ cho ông s❐m thành đ❐t ❐❐c nguy❐n.

E- mail 5.

Có ❐ ông ❐ m ho❐ c ông không còn nh❐, xin ❐ i ông. Qua tin t❐ c báo chí tôi bi❐ t là sau khi ti❐ n chi❐ m Sài Gòn vào năm 1975, C❐ ng s❐ n đã ra ❐ nh gi❐ i t❐ a nghĩa trang M❐ c Đ❐ nh Chi và m❐ t s❐ nghĩa trang khác. Nh❐ v❐ y ng❐❐ i ch❐ t cũng b❐ đ❐u❐ i ra kh❐ i ng❐i m❐ c❐ a mình nh❐ nh❐ ng ng❐❐ i s❐ ng b❐ đ❐u❐ i ra kh❐ i nhà thành ph❐ đ❐ đi vùng kinh t❐ m❐ i. Nh❐ ng đ❐u❐ u tôi bi❐ t rõ cho t❐ i hôm nay Nghĩa trang Quân đ❐i VNCH t❐ i xa ❐ Biên Hòa ch❐ a b❐ gi❐ i t❐ a. Ch❐ a b❐ gi❐ i t❐ a không có nghĩa là ng❐❐ i C❐ ng s❐ n tôn tr❐ ng nh❐ ng ng❐❐ i lính qu❐ c gia đã ch❐ t vì c❐ m súng ch❐ ng ❐ i h❐ mà theo tôi vì h❐ ch❐ a có nhu c❐ u s❐ đ❐ ng khu đ❐ t ❐ y.

Cách đây 5 tháng tôi đã v❐ Sài Gòn và đã đ❐ n Nghĩa trang n❐ y nên tôi m❐ i dám c❐ quy❐ t v❐ i ông nh❐ v❐ y. Tuy nghĩa trang ch❐ a b❐ gi❐ i t❐ a, ch❐ a b❐ san b❐ ng nh❐ ng qu❐ là vô cùng hoang ph❐, tang th❐❐ ng. Tôi có c❐ m t❐❐ ng đó là m❐ t bãi tha ma h❐ n là m❐ t nghĩa trang qu❐ c gia. Khi nghĩa trang n❐ y ch❐ a b❐ th❐ tiêu thì ni❐ m hy v❐ ng tìm ng❐i m❐ ng❐❐ i b❐ n tôi ch❐ a b❐ đ❐ p t❐ t.

E- mail 6.

Tôi r❐ t vui báo tin ông bi❐ t tôi có m❐ t ng❐❐ i b❐ n hy v❐ ng có th❐ giúp ích cho ông trong vi❐ c tìm ki❐ m ng❐i m❐ ng❐❐ i b❐ n sĩ quan VNCH c❐ a ông. Ông n❐ y tên là Lê, giám đ❐ c ch❐❐ ng trình “Huynh đ❐ chi binh”, m❐ t t❐ ch❐ c t❐ thi❐ n b❐ t v❐ ❐ i nh❐ m m❐ c đích giúp đ❐ các th❐❐ ng ph❐ binh và gia đình t❐ sĩ VNCH hi❐ n còn s❐ ng trong n❐❐ c đang g❐ p nhi❐ u khó khăn v❐ v❐ t ch❐ t. T❐ ch❐ c n❐ y có tr❐ s❐ t❐ i thành ph❐ San Jose, B❐ c California và đã ho❐ t đ❐ ng trên 10 năm. H❐ quyền g❐ p đ❐❐ c khá nhi❐ u ti❐ n, ph❐ m v❐ t - nh❐ t là xe lăn - g❐ i v❐ Vi❐ t Nam giúp nh❐ ng ng❐❐ i k❐ trên.

Ông Lê tr❐❐ c 1975 là Trung tá Quân ❐ c VNCH. Sau 30-4-1975 ông b❐ k❐ t ❐ ❐ i và b❐ b❐ t đi tù c❐ i t❐ o h❐ n 10 năm. Ông và gia đình đ❐ n Hoa K❐ đ❐ nh c❐ theo ch❐❐ ng trình HO năm 1990. C❐ m thông sâu xa n❐ i đầu c❐ a nh❐ ng ng❐❐ i b❐ n đ❐ ng ngũ đang s❐ ng qu❐ n qu❐ i trên qu❐ h❐❐ ng, ông Lê sáng ❐ p t❐ ch❐ c “Huynh đ❐ chi binh”. Qua 10 năm ho❐ t đ❐ ng, t❐ ch❐ c c❐ a ông Lê đã có m❐ t uy tín ❐ n trong các c❐ ng đ❐ ng ng❐❐ i Vi❐ t kh❐ p th❐ gi❐ i. Và cũng chính t❐ ch❐ c c❐ a ông đã giúp đ❐ hàng ngàn ng❐❐ i chi❐ n binh VNCH cũ thoát kh❐ i tình tr❐ ng v❐ t ch❐ t ng❐ t nghèo, cái ch❐ t vì đ❐i đang ❐❐ ng n❐ i c❐ h❐.

Trong c❐❐ ng v❐ giám đ❐ c t❐ ch❐ c “Huynh đ❐ chi binh”, do nhu c❐ u công vi❐ c, ông Lê có r❐ t nhi❐ u tài li❐ u cũng nh❐ nh❐ ng s❐ ki❐ n liên quan t❐ i các c❐ u chi❐ n binh VNCH. Do đó tôi hy v❐ ng ông Lê s❐ giúp ông tìm ki❐ m ra manh m❐ i nh❐ ng ng❐❐ i có liên quan đ❐ n ng❐❐ i b❐ n đã ch❐ t c❐ a ông. Xin chúc ông s❐ m đ❐ t ❐❐ c nguy❐ n và m❐ t ngày nào đó tôi hy v❐ ng g❐ p ông đ❐ tay b❐ t m❐ t m❐ ng, nghe ông hân hoan loan báo tin lành... T❐ m bi❐ t ông. Th❐ t đáng ti❐ c chúng ta quen bi❐ t nhau, g❐ p g❐ nhau trong máy đ❐i n toán b❐ y lâu mà ❐ i ch❐ a g❐ p nhau ❐ y m❐ t ❐ n ❐ ngoài đ❐ i.

TB. Tôi đã phone cho ông Lê nói rõ v❐ ý mu❐ n c❐ a ông và đ❐❐ i đây là đ❐ a ch❐ E mail c❐ a ông Lê.

E- mail 7.

Kính chào ông Lê. Tôi là Mark D. Kennedy. Tôi đ< c s< gi< i thi< u c< a b< n ông là ông Bao Nguyễn. Ch< c ông Bao Nguyễn đã thông báo v< i ông đ< y đ< v< tôi. Tôi r< t h< nh làm quen v< i ông. Tôi bi< t ông là m< t ng<> i đã làm nhi< u vi< c t< t đ< p cho nh< ng b< n đ< ng ngữ cũ c< a ông hi< n còn k< t l< i Vi< t Nam. Tôi mong mu< n chúng ta tr< thành b< n thân.

E- mail 8.

Tôi r< t h< nh làm quen bi< t ông. Tôi r< t vui lòng và s< n sàng giúp đ< ông trong vi< c tìm ki< m ngòi m< Đ< i Uỳ L< S< n t< i Nghĩa trang Quân đ< i VNCH bên xa l< Biên Hòa. Hi< n nay trong m< y cái t< đ< ng h< s< c< a tôi, tôi đã lùng tìm mà ch< a l< n ra manh m< i ng<> i qu< n lý nghĩa trang n< y. Tôi đang g< i E mail cho t< t c< b< n bè tôi trên kh< p th< gi< i và c< trong n<> c đ< h< giúp đ<. Tôi có r< t nhi< u hy v< ng. Ông có th< cho bi< t lý l< ch Đ< i úy L< S< n?

E- mail 9.

Tôi tha thi< t mong ông và các b< n ông giúp đ< đ< tôi s< m đ< t đ<> c nguy< n v< ng to l< n c< a mình. Nói rõ h< n đây là m< t món n< ân tình l< n cu< đ< i tôi. “Nó” đã ám < nh tôi h< n 20 năm qua. “Nó” đã thúc gi< c tôi lao vào bi< n s<> ng mù dày đ< c v< i nh< ng hi< m nguy ng< t nghèo mà có l< n (nói theo ng<> i Vi< t các ông) sinh m< ng tôi treo trên s< i tóc. L< n tr<> c, đ< ng k< bên cái ch< t tôi đã có v< c< u tinh là L< S< n. Còn l< n n< y, m< y ng<> i b< n Vi< t-Nam c< a tôi nói chính h< n ma L< S< n c< u tôi đ< y! Lúc s< ng anh đã c< u tôi và lúc ch< t l< i cũng v< n là anh c< u tôi. < n n< y ch< t ch< ng bi< t làm sao tôi tr< cho đ<> c!

L< S< n khi còn s< ng, nh< ng ngày bên tôi, anh ít nói v< mình, ít nói v< gia đình mình. Qua l< i các b< n bè c< a L< S< n thì cha anh là m< t sĩ quan mang c< p b< c Đ< i Tá ng< i trong B< T< ng Tham M< u Quân l< c VNCH. Và ng<> i chú ru< t c< a anh là T<> ng T< L< nh Vũng. N< u nh< ng<> i khác, v< i th< l< c to l< n c< a gia đình nh< v< y, L< S< n có th< t< ý ch< n l< a m< t ch< ng< i thích h< p và yên < n an nh< n Th< đ<. Nh< ng anh đã quy< t đ< i con đ<> ng c< a mình, đ< y gai góc nh< ng cũng đ< y oanh li< t hào hùng đ< i v< i ng<> i trai th< i lo< n: ra chi< n đ< u ngoài chi< n tr<> ng. L< S< n ch< a l< p gia đình. Khi ch< t anh đ< l< i m< t ng<> i yêu m< i ngoài 20 tu< i. Cô gái n< y cũng là b< n chí thân c< a bà v< tôi bây gi<. Tôi và L< S< n tình c< g< p hai cô gái quê hi< n lành ch< t ph< c trong m< t cu< c hành quân l< c soát tìm ki< m k< đ< ch< n náu trong làng. Chính h< đã ch< cho chúng tôi bi< t m< t cái h< m c< t gi< u vũ khí c< a đ< ch. Cu< c tình c< a L< S< n và cô gái quê th< m< ng đ< p l< m. Hai ng<> i đã h< a hôn và ch< khi đ< t n<> c hòa bình m< i làm l< c<> i. R< t ti< c t< i bây gi< tôi v< n ch< a bi< t cô ta < đâu, s< ng hay ch< t. Nghĩ t< i nh< ng vi< c đã qua, dĩ vãng b< ng ào ào kéo t< i làm tôi xúc đ< ng không c< m đ<> c n<> c m< t. Tôi không th< vi< t ti< p cho ông đ<> c n< a. Xin h< n th< sau.

E- mail 10.

Ông Lê, Tôi xin <i>đ</i> đã ch< m tr< tr< <i>đ</i> i th< ông, có <i>đ</i> h< n m< t th<ng r< i ph< i không? S< dĩ có s< ch< m tr< tr< <i>đ</i> này vì tôi ph< i thu x< p m< t s< công vi< c riêng t<. Gia đình ch< v< tôi đ< c v< ch< ng tôi b< o lãnh m< i đ< t chân xu< ng đ< t Hoa K< đ< u th<ng r< i. Chúng tôi r< t b< n r< n đ< lo cho gia đình h< t ch< ăn < đ< n công vi< c làm và s< h< c hành c< a m< y cháu nh<. Tôi ch< c ông thông c< m v< i nh< ng khó khăn và b< n r< n chúng tôi v< a g< p, vì tôi bi< t ông cũng đã đ< ng b< o lãnh cho nhi< u gia đình.

Bây gi< m< i s< t< m < n đ< nh nên tôi m< i có thì gi< vi< t th< cho ông đây. Vâng, tôi đã v< Vi< t Nam, nói rõ h< n là Sài Gòn, t< t c< 3 < n t< sau 1975. < n th< 3 cách đây 5 tháng. Kh< i nói ông cũng bi< t tôi tr< <i>đ</i> i Vi< t Nam v< i tâm tr< ng c< a m< t k< vào hang c< p. Nh< ng vì ân tình thiêng liêng cao quý c< a ng< i b< n nên tôi ph< i li< u. < n nào cũng v< y, khi v< a t< i Sài Gòn còn chân < t chân ráo, tôi đã tìm cách lên Nghĩa trang Quân đ< i VNCH < xa < Biên Hòa ngay. Hình nh< có m< t cái gì nh< là s< c m< nh vô hình đ< a đ< y thúc gi< c tôi hành đ< ng. < n th< nh< t, vào năm 1978, ng< i lính C< ng s< n gác nghĩa trang c< ng quy< t không cho tôi vào m< c cho tôi gi< i thích, năn n<. T< t nhiên tôi nói v< i h< b< ng ti< ng Vi< t. Tôi xin m< ngo< c là v< tôi đã đ< y tôi nói ti< ng Vi< t r< t gi< i, có ng< i khen “đ< c gi< ng Nam”.

Tôi th< t v< ng tr< c s< n< t n< đ< đ< a c< a ng< i lính C< ng s< n đ<nh tr< v< khách s< n. Ông giám đ< c khách s< n ch< đ< n cho tôi cách làm đ< n xin phép chính quy< n đ< a ph< ng. Nh< ng sau m< y ngày v< tôi ch< y ch< t v< t v<, tôi v< n không b< c qua đ< c c< ng nghĩa trang. Tôi bu< n r< u đ< a v< v< thăm quê ngo< i < mi< n Tây. V< a t< i n< i, ch< a k< p chuy< n trò v< i ông bà già v<, tôi đã b< chính quy< n đ< a ph< ng b< t giam v< t< i CIA. V< tôi ph< i m< t m< t s< ti< n h< i < khá < n h< m< i ch< u buông tha tôi. V< tôi tin nh< h< n ma c< a anh b< n < S< n phù h< tôi m< i s< m thoát n< n.

Bây gi< nh< <i>đ</i> i tôi v< n còn rùng mình kh< ng khi< p v< i 7 ngày đêm trong m< t phòng giam nh< bé ch< t h< p tắm t< i hôi hám b< n th< u. Ngoài s< thân th< b< r< p mu< i th< ng tr< c thì nhau hút máu, hàng ngày tôi liên t< c b< g< i lên “làm vi< c”. H< tra v< n và b< t vi< t “b< n t< khai”. Ngày nào cũng h< i, ngày nào cũng vi< t đ< n phát điên. May mà ch< có 7 ngày (tôi coi nh< 7 năm dài) tôi đã thoát n< n. Do đó tôi r< t thông c< m và kính ph< c s< ch< u đ< ng đ< o dai ghê g< m c< a các ông b< giam c< m trong các tr< i tù c< i t< o hàng ch< c năm li< n. Khi đ< c th< tôi và v< v< i v< tr< <i>đ</i> i Sài Gòn và đáp máy bay v< M< ngay. Th< t hú vía!

E- mail 11.

Mong ông vui lòng k< ti< p cho tôi nghe chuy< n th< hai c< a ông v< Vi< t Nam. Ông tuy là m< t chuyên viên nhi< p < nh mà k< <i>đ</i> i s< vi< c nh< m< t nhà báo chuyên nghi< p. Tôi r< t thú v< theo dõi câu chuy< n ông k<. Cám < n ông.

E- mail 12.

Cám ơn nhäng lời khen tặng của ông. Tôi xin tiếp tục kể tiếp chuyện thời hai vợ Việt Nam. Qua tin tức báo chí, truyền hình và nhất là nhäu người bạn thân của chúng tôi binh của tôi sau khi đi Việt Nam vợ cho biết Việt Nam bây giờ đã đổi mới, đã cải mới. Họ mừng của đón tiếp du khách. Du khách có thể ra vào thông thoáng không bị gây sự khó khăn phiền hà và bớt bị giam cầm vô lý như trước kia. Vì nôn nóng tìm bạn tôi bàn với vợ quyết liệt muốn phen nào xem sao.

Đó là vào đầu năm 1993 chúng tôi đáp máy bay về Việt Nam. Quê là thành phố Sài Gòn có đổi khác trước kia. Nhà cao tầng mọc lên khắp nơi. Người Sài Gòn ra đường vui vẻ nhäng bớt quần áo đẹp đẽ, lịch sự. Xe hơi xe gắn máy chen chúc đầy đường. Sau khi nhìn cảnh vật trong mắt khách sang trọng nhóm gia trung tâm thành phố, vợ chúng tôi thuê một xe taxi chở lên xa lộ Biên Hòa. Lần này Nghĩa trang không thấy có lính gác nữa.

Nhä sự chờ đợi mäch béo mänh mung của anh bạn phòng, vợ chúng tôi đi thăm ngôi căn nhà của gia đình có phần sự trông coi Nghĩa trang. Người này nhìn tuấn, vợ ăn mặc theo lối mới, trông mắt khó chịu và hơi dä dän. Ông ta không mấy thiện cảm khi nhìn tôi, nhất là khi tôi cho biết ý định. Vợ tôi tinh ý mở túi xách lấy gói thuốc lá hiệu ba số 5 và một phong bì căng phäng đưa ông ta. Ông ta thän nhiên tiếp nhận và mở gói thuốc lấy ra một điếu hút liền. Còn cái phong bì ông ta biết là có gì trong đó rồi nên nhét ngay vào túi quần. Sau khi hơi mắt sự chỉ tiếp cho đúng thủ tục, vợ và quan trọng, ông ta hỏi chúng tôi đi vào Nghĩa trang tìm kiếm. Ông ta cũng không biết gì hơn về nhäng ngôi mộ coi như vô chủ. Bây giờ tôi xin tạm ngưng vì đêm đã quá khuya. Tôi còn phải đi ngủ để sáng mai đi làm việc. Xin hẹn ông tiếp sau.

E- mail 13.

Nếu có thể chúng tôi xin ông vui lòng tiếp sự qua cho tôi biết hiện trạng Nghĩa trang Quân đội VNCH tại xa lộ Biên Hòa. Nhäu bạn bè thân thiết và cùng khóa với tôi nằm trong đó. Tôi có nhäu người quen về Việt Nam nhäng vì không có liên hệ gì nên họ không quan tâm tới Nghĩa trang này. Trước đây tôi nghe nói họ tiếp nhäng người chỉ số quốc gia người an ninh của Nghĩa trang đã bị phá bỏ và ngôi mộ của một vị Tổng thống cũng cùng chung số phận. Không biết sự thật có đúng vậy không?

E- mail 14.

Tôi đã một một ngày trải sự o lòng kiếm tìm trong Nghĩa trang. Nghĩa trang mệnh mông vắng nhäng quänh quä đän näo lòng. Hàng ngàn ngôi mộ coi như hoang phế tàn läi, cũ däi mới cải tạo phá vỡ. Thậm chí thoäng cũng có một vài ngôi mộ đäc đän đäp sạch sẽ, có đất bình hoa bên cạnh và nhäng nén nhang cháy đä. Nhäu, rất nhäu tấm bia nhä ghi tên tuổi số quân người chết, bị đäp bỏ nằm chäng chä bên lối đi, vì họ như tiếp cận nhäng ngôi mộ đäu chäu chung số phận nhä nhau, tiếp là đäu bị bàn tay con người của nhäng vị tàn phá hủy hoại của thời gian không

còn gi❶ ng❶yên đ❶❶ c hình thù c❶ a m❶ t ng❶i m❶ n❶ a!

Có r❶ t nhi❶ u ng❶i m❶ ch❶ còn l❶ i m❶ y viên g❶ ch v❶ . Nghe nói ng❶❶ i ta đã vào đây đ❶ p phá nh❶ ng ng❶i m❶ l❶ y g❶ ch v❶ xây nhà ❶ . Còn pho t❶❶ ng l❶ n ng❶❶ i chi❶ n sĩ VNCH ng❶ i an ngh❶ n❶ i c❶ ng vào Ngh❶a trang thì không còn th❶ y n❶ a. Có ng❶❶ i cho tôi bi❶ t pho t❶❶ ng b❶ phá h❶ y t❶ lúc m❶ i “gi❶ i phóng” kia. Ti❶ c thay m❶ t công trình ngh❶ thu❶ t – m❶ t tuy❶ t tác đã b❶ bàn tay thù h❶ n phá h❶ y!

Viên cán b❶ ph❶ trách Ngh❶a trang sau ít phút h❶❶ ng đ❶ n v❶ ch❶ ng tôi đi đã b❶ cu❶ c đ❶ chúng tôi “mu❶ n đi t❶ i ch❶ nào t❶ y ý”. Chúng tôi đã v❶ ch c❶ t❶ ng ng❶i m❶ . Mãi t❶ i lúc m❶ t tr❶ i s❶ p l❶ n v❶ n không tìm th❶ y ng❶i m❶ L❶ S❶ n. Chúng tôi quá m❶ t m❶ i nên đành bu❶ n r❶ u t❶ gi❶ Ngh❶a trang. “L❶ S❶ n ❶ i, n❶ u h❶ n anh có linh thiêng h❶❶ ng đ❶ n chúng tôi tìm ra ng❶i m❶ anh”. Tôi th❶ m kêu lên nh❶ v❶ y khi b❶❶ c lên xe taxi tr❶ v❶ thành ph❶ Sài Gòn. Ngày hôm sau và ngày hôm sau n❶ a, v❶ ch❶ ng tôi ti❶ p t❶ c lên Ngh❶a trang lòng ki❶ m. Nh❶ ng vô v❶ ng. Tôi có r❶ t nhi❶ u ❶ nh ch❶ p Ngh❶a trang, hàng trăm t❶ m. N❶ u ông mu❶ n tôi s❶ g❶ i t❶ ng. Ông coi ❶ nh s❶ bi❶ t s❶ hoang ph❶ t❶ h❶ i t❶ i m❶ c nào. Đúng là m❶ t b❶i tha ma ch❶ không còn là m❶ t Ngh❶a trang qu❶ c gia.

E- mail 15.

M❶ y ngày v❶ a qua tôi r❶ t b❶ n vì ph❶ i tháp-tùng phái đoàn T❶ ng-th❶ ng đi h❶ p h❶ i ngh❶ qu❶ c t❶ . Ông T❶ ng th❶ ng này c❶❶ ng quy❶ t đòi đánh Iraq b❶ ng đ❶❶ c đ❶ đi❶ t Saddam Hussein mà tr❶❶ c đây h❶ n 10 năm ông T❶ ng th❶ ng b❶ ông đã ra tay nh❶ ng ch❶ a tóm c❶ đ❶❶ c lão n❶ y. Lúc còn trai tr❶ tôi đã n❶ m mùi chi❶ n tranh, đã m❶ y l❶ n suýt ch❶ t vì chi❶ n tranh, bây gi❶ nhìn l❶ i v❶ n th❶ y rùng mình. Bao gi❶ nhân lo❶ i m❶ i ch❶ m đ❶ t chém gi❶ t nh❶ ? L❶ i s❶ p có bao nhiêu chàng trai lao mình vào c❶i ch❶ t. Ôi chi❶ n tranh, tôi thù ghét căm ph❶ n nó vô cùng. ❶❶ c gì tôi là T❶ ng th❶ ng!

❶ E-mail 16.

L❶ n th❶ ba tôi tr❶ l❶ i Vi❶ t Nam tôi đã b❶ l❶ a. Có m❶ t ng❶❶ i cho tôi hay h❶ bi❶ t ng❶i m❶ L❶ S❶ n n❶ m ch❶ nào trong Ngh❶a trang Quân đ❶ i. Tôi ph❶ i m❶ t m❶ t s❶ ti❶ n đ❶ có đ❶❶ c b❶ n h❶ a đ❶ ch❶ đ❶ n. H❶ n❶ i c❶ không dám đi cùng tôi vì s❶ chính quy❶ n nghi k❶ làm khó đ❶ . Theo đúng s❶ ch❶ đ❶ n c❶ a b❶ n h❶ a đ❶ tôi đã đ❶ n ng❶i m❶ mà ng❶❶ i ta b❶ o đó là c❶ a L❶ S❶ n. Nh❶ ng sau khi xem xét tôi ch❶ ng th❶ y b❶ ng chúng nào ch❶ ng t❶ b❶ n tôi n❶ m trong ng❶i m❶ đó. M❶ ch❶ a đ❶❶ c xây và n❶ m đ❶ t đ❶❶ c g❶ i là m❶ đó g❶ n nh❶ b❶ san b❶ ng. Cái b❶ ng ch❶ ng duy nh❶ t đ❶ ch❶ ng mình là t❶ m bia kh❶ c tên tu❶ i ng❶❶ i ch❶ t thì không có. V❶ tôi cầu nhàu tôi mãi v❶ vi❶ c n❶ y. Có l❶ , tôi nghĩ, mình đã đi vào con đ❶❶ ng tuy❶ t v❶ ng r❶ i. Bây gi❶ ch❶ còn bi❶ t đ❶ t ng❶i m❶ L❶ S❶ n trong trái tim mình thôi. Có ng❶❶ i mách b❶ o đi tìm ki❶ m thân nhân L❶ S❶ n. M❶ t g❶ i ý hay nh❶ ng tr❶ i đ❶ t bao la nh❶ th❶ n❶ y, nh❶ t là sau m❶ t cu❶ c bi❶ n đ❶ i long tr❶ i l❶ đ❶ t, ng❶❶ i ng❶❶ i t❶ tán muôn ph❶❶ ng bi❶ t đâu mà tìm ki❶ m, nh❶ t là v❶ i m❶ t ng❶❶ i ngo❶ i qu❶ c nh❶ tôi? Đ❶ n ng❶❶ i ch❶ t n❶ m

m< t ch< còn không tìm ra nói gì t< i tìm ng<< i s< ng!

E- mail 17.

Ông mu< n bi< t rõ m< i ân tình n< ng tr<u và to l< n c< a tôi đ< i v< i Đ< i úy L< S< n? Vâng, tôi xin thành th< t k< ra h< t v< i ông đây.

Ph< i nói là gi< a tôi và L< S< n m< t tình b< n n< y n< ngay t< lúc đ< u khi tôi đ< n làm c< v< n cho đ< n v< anh. Đ< i đ< i anh ch< huy là Đ< i đ< i ti< n sát. Khi hành quân tôi luôn c< p k< bên anh. Khi rãnh r< i chúng tôi ng< i bên nhau nh< u nh< t đ< n say kh<< t quên c< đ< i lính tráng n< i ti< n tuy< n, quên c< th< n ch< t th<< ng tr< c rình r< p chung quanh. Vào th< i đ< i m< y hi< p đ< nh Ba Lê ký k< t M< s< rút quân v< n<< c b< m< c cho VNCH ch< ng ch< i v< i quân C< ng s< n. V< i m< t quân s< đông g< p m< y l< n và v< i vũ khí t< i tân h< n, quân C< ng s< n liên ti< p gây thi< t h< i cho quân VNCH trên nhi< u m< t tr< n. Ng<< i Việt Nam cho r< ng t< i ng<< i M< b< r< i đ< ng minh n< i giáo cho gi< c. Anh em binh sĩ trong đ< n v< c< a L< S< n thù ghét khinh b< tôi ra m< t.

Ch< còn ít ngày n< a tôi giã t< h< v< Sài Gòn h< i h<< ng nên tôi cóc c< n. M< t hôm toán tu< n ti< u c< a h< b< C< ng s< n ph< c kích làm ch< t m< t s< ng<< i. Đau đ< n tr<< c s< m< t mát mà h< cho là phi lý, có n< i tuy< n và có th< c< ng v< i s< hi< u l< m v< m< t c< ch< ho< c thái đ< nào đó c< a tôi, h< đã n< i gi< n nh< t lo< t chữa mũi súng vào tôi quy trách nhi< m. H< đòi đem tôi ra b< n đ< tr< thù cho cái ch< t c< a đ< ng b< n! Nhìn nh< ng đôi m< t qu< c lên gi< n đ< , r< c l< a h< n thù, nhìn nh< ng mũi súng đen ngòm chữa th< ng vào ng< c mình, tôi bi< t đã t< i lúc tôi ph< i lên đ< n đ< u đài ch< u t< i cho c< n<< c M< .

Tôi không th< gi< i thích cho h< hi< u tôi cũng nh< h< ch< là n< n nhân c< a b< n to đ< u. Tôi không tình nguy< n đ< n n<< c n< y đ< gi< t ng<< i hay đ< ng<< i gi< t. Tôi đ< n vì ng<< i ta b< t ph< i đ< n. Tôi gi< t vì n< u không gi< t thì s< b< gi< t. Tôi đ< n hay đi hoàn toàn không ph< i < tôi mà < b< n chớp bu ng< i cách xa n< i n< y c< n< a vòng trái đ< t!

Tr<< c s< “h< n thù đ< ng đ< ng” tôi ph< i c< u c< u t< i L< S< n, lúc < y đang đ< ng bên tôi và t< ra vô cùng lúng túng, b< i r< i. Tr<< c ánh m< t s< h< i và c< u c< u c< a tôi, L< S< n đã đ< ng ra can thi< p. Anh nói nhi< u l< m, bây gi< tôi không còn nh< h< t anh đã nói nh< ng gì nh< ng n< i dung chính v< n không ngoài s< ng< n, khuyên gi< i. Nh< ng đám đông v< n không ch< u buông súng nghe theo. H< la l< i gào hét đòi quy< t gi< t tôi.

Sau khi v👉i t👉 cách ch👉 huy ra l👉nh cho h👉 không nghe, L👉 S👉n nói l👉n: “V👉y tr👉c khi gi👉t ch👉t ng👉 i M👉 n👉y, các b👉n hãy gi👉t tôi đi. Ng👉 i M👉 n👉y vô t👉i, chúng ta đ👉ng gi👉n cá chém th👉t. Dân t👉c ta ch👉a bao gi👉 có truy👉n th👉ng gi👉t h👉i ng👉 i l👉n c👉a mình. Dân t👉c ta bao gi👉 cũng l👉y nhân nghĩa làm đ👉u. V👉y tôi xin ch👉t thay cho anh ta”. Đ👉t l👉i L👉 S👉n đ👉ng ra l👉y thân mình anh che ch👉n cho tôi. Đám đông giao đ👉ng bàn tán. Ít phút sau h👉 t👉 đ👉ng gi👉i tán. Th👉 là tôi thoát ch👉t. L👉 S👉n đã đem thân mình tình nguyện n ch👉t đ👉 c👉u s👉ng tôi. Ông th👉y l👉n n👉y to l👉n quá ph👉i không? Khi đ👉a con trai đ👉u lòng c👉a tôi ra đ👉i tôi đã l👉y tên L👉 S👉n đ👉t cho nó. Vì ông h👉i nên tôi m👉i nói ra s👉 vi👉c đau lòng n👉y. Th👉c s👉 nó ch👉ng đ👉p đ👉 gì trong m👉i quan h👉 gi👉a ng👉 i M👉 và ng👉 i Vi👉t v👉n đã quá bi th👉m tằm t👉i. Tôi v👉 n👉c, cu👉i năm 1974 nh👉n đ👉c tin L👉 S👉n t👉 tr👉n. Anh ch👉t vì c👉u ng👉 i đ👉ng đ👉i b👉 th👉ng n👉ng. M👉t bằng đ👉n AK phá nát b👉ng c👉 anh. Tôi đã khóc m👉y ngày li👉n, b👉 c👉 ăn u👉ng, công vi👉c.

E- mail 18.

Sau m👉t th👉i gian khá dài, đ👉n h👉n 3 tháng chúng ta không vi👉t th👉 cho nhau ph👉i không? Hôm nay tôi xin thông báo m👉t tin vui, r👉t vui. Ánh sáng đã r👉i qua đám s👉ng mù dày đ👉c c👉a ông. Nh👉ng hy v👉ng tìm m👉ng👉 i b👉n quá c👉 có th👉 tr👉 thành hi👉n th👉c. Tôi đã tìm đ👉c đ👉a ch👉ng👉 i em ru👉t c👉a L👉 S👉n hi👉n đ👉nh c👉 t👉i Hoa K👉. Ông có th👉 liên l👉c tr👉c ti👉p v👉i ông ta theo đ👉a ch👉 e mail ..... Chúc ông may m👉n và thành công.

E- mail 19.

Tôi không bi👉t nói gì đ👉 b👉c l👉 lòng trân tr👉ng và s👉 bi👉t l👉n c👉a tôi đ👉i v👉i ông. Tôi đã g👉p ông L👉 Hà, em trai c👉a L👉 S👉n.

Tu👉n v👉a qua L👉 Hà đ👉n ch👉i v👉i gia đình tôi và l👉i m👉y ngày. Lúc L👉 Hà đ👉ng tr👉c c👉a nhà, tôi xúc đ👉ng mu👉n ng👉t x👉u. Tôi c👉 t👉ng L👉 S👉n hi👉n đi👉n. Hà gi👉ng h👉t S👉n t👉 đi👉u b👉 đi đ👉ng c👉 i nói. Chúng tôi đã có nh👉ng bu👉i chuy👉n trò tâm tình thú v👉 và h👉u nh👉 th👉c tr👉ng m👉y đêm li👉n. Bao nhiêu k👉 ni👉m v👉 L👉 S👉n đ👉u đ👉c nói ra h👉t. Tôi đang c👉 g👉ng thu x👉p công vi👉c đ👉 s👉m tr👉 l👉i Vi👉t Nam l👉n n👉a. Nh👉t đ👉nh l👉n n👉y tôi ph👉i thành công vì có ng👉 i em gái c👉a L👉 S👉n h👉ng đ👉n. Cô ta hi👉n s👉ng l👉 m👉t t👉nh xa xôi mi👉n Trung nh👉ng tôi b👉t liên l👉c đ👉c r👉i.

E- mail 20.

Tôi xin chúc m👉ng ông. Hình nh👉 l👉ch s👉 c👉a hai dân t👉c chúng ta đã l👉t sang trang khác nh👉ng cái ân tình c👉a L👉 S👉n dành cho ông và cái thâm tình ông dành cho L👉 S👉n nh👉t đ👉nh s👉 tr👉ng t👉n, mãi mãi không phai nh👉t. Gi👉a nh👉ng bom đ👉n và ch👉t chóc reo r👉c đau th👉ng h👉n thù tri👉n miên trên trái đ👉t già nua khô c👉n n👉y v👉n có nh👉ng bông hoa nhân ái m👉c lên r👉c r👉 ánh hào-quang. Chúc ông s👉m tìm đ👉c ng👉 i b👉n quá c👉 đã n👉m trong lòng đ👉t l👉nh h👉n m👉t ph👉n t👉 th👉 k👉 gi👉 đ👉c đánh th👉c đ👉y đ👉 nh👉n m👉t bông hoa Đ👉i...

E- mail 21.

Ông biết không, tôi và vợ tôi đã biết khóc vì những dòng chữ ông viết trong E mail. Thú thật với ông khi mới biết chân tôi biết nước ông, biết gặp những người như tôi thì ông, tôi đã có ý nghĩ không may biết gặp biết nước như bé xa xôi họ lánh ít biết biết tôi này.

Những rời với tôi lòng cao quý ra ra con người Việt Nam chân chính L Sơn – một thanh niên x thân chí n đ u vì lòng yêu nước, yêu dân tộc, yêu tổ do. Rồi sau đó cả tri u người lao vào cõi chết tìm tổ do – một cuộc tìm tổ do vĩ đại nhất trong lịch sử loài người. Tôi chưa bao giờ thấy dân tộc nào vĩ đại như vậy. Ý chí kiên cường bất khuất và máu của người Việt Nam trên đường tìm Tổ Do đã tô điểm nét vàng son 5 chữ “Tổ do hay là chết” lập lánh đến muôn đời. Càng khám phá những người dân tộc ông tôi càng nôn nóng tìm kiếm những người bạn ân tình của tôi, Đồi úy L Sơn.

Nhân đây tôi cũng xin thông báo ông biết tôi và vợ tôi đã quyết định ngày đến Việt Nam. Đó là ngày mừng Mặt Trời Ấm lịch. Ngày mừng Mặt Trời là ngày quan trọng thiêng liêng nhất của Năm đời với người Việt Nam và là ngày mở đầu của mùa Xuân nên chúng tôi chọn đúng ngày này đến với người L Sơn. Sau khi đến gặp sách sách rác, tôi sẽ cảm lên mặt L Sơn mặt bông hoa Hoàng Dông mà lúc sinh thời anh rất thích, rồithrop cho anh một bó hoa. Tôi sẽ quỳ xuống ôm ngời mặt anh nói to lên rằng: “Anh L Sơn! Anh là một anh hùng! Dân tộc anh là một dân tộc kiêu hùng bất khuất! Chúng tôi không bao giờ quên anh, Anh L Sơn!”